

LOKATTEN

Föreningen Skrivare i Hälsingland

Nr 3
2015

Lösnummerpris: 20 SEK

ISSN: 2001-3183

Föreningen Skrivare i Hälsingland

Lokatten är Föreningen Skrivare i Hälsinglands medlemstidning. Utgivning 4 ggr per år med material som medlemmar skrivit och skickat in. Föreningen anordnar bland annat skrivarkurser, studiecirk- lar, öppna scener, berättaraftnar och författarledda kurser.

Föreningen är öppen för alla som tycker om att läsa, skriva och berätta.

Är du intresserad att bli medlem hör av dig till någon av oss i styrel- sen. Det går också bra att betala in 150 kr direkt på vårt plusgiro: 78 12 52 -2. Ange ditt namn, adress, telefon-nummer och e-post (om du har).

Som medlem får du vårt medlemsblad 4 ggr per år i postlådan. Med- lemsutskick skickas helst med e-post för att hålla nere kostnaderna. Som medlem kan du delta med eget skrivet material i Lokatten. Detta skickar du till redaktören.

STYRELSE FSH

Ordförande:

Staffan Andersson, Ljusdal
073-0771817
staf1956@hotmail.com

Kassör:

Britt Ruuska, Söderhamn
0270-673 83, 070-6070194
britt.ruuska@gmail.com

Sekreterare:

Lena Forslin, Hudiksvall
070-6396013
lena.forslin@telia.com

Övriga ledamöter:

Ragnar Tollet, Delsbo
070-1731775
ragnar.tollet@tele2.se

Öjar Janhager, Hudiksvall
0730-843921

ojarjanhager@gmail.com

Pontus Vifell, Bollnäs
0278-17859

pontus_vifell@hotmail.com

Risto Ruuska, Söderhamn
070-618 86 16

ruuskaristo@gmail.com

Redaktören har orden

OBS! VIKTIGT!

Redaktionen har ny e-postadress som textmaterial ska skickas till:

lokattenredaktionen@gmail.com

Allt redaktionellt material skall hädanefter skickas dit.

Risto Ruuska

Lokatten och hemsidan ska fyllas av medlemmarnas alster

Skicka in material till Lokatten och hemsidan (helst med e-post).

Redaktör Lokatten:

Risto Ruuska
Kungsgatan 16 A
826 30 Söderhamn
072-9202232
lokattenredaktionen@gmail.com
(märk material med "Lokatten")

Webbredaktör:

Britt Ruuska
0270-673 83
070-6070194
britt.ruuska@gmail.com

Hemsida:

http://skrivare_i_haelsingland.webs.com

Innehåll lokatten nr 3 år 2015

Ordförandens spalt	sid 4
Aktiviteter	sid 5
Tema	sid 6-30
Inspirationsträff	sid 31
Medverkande	sid 32

Hej alla skrivare!

Hösten är kommen en bit på väg, högsäsong för svamp, bär, frukt och alla höstfärger. Från trädgårdsstolen har jag kunnat följa växlingen från sommar till höst. Jag har följt solens allt flackare bana från öst till väst. Jag har sett hur skuggorna sträckt sig allt längre ut över åkern där kvälldimman från tjärnen mött upp, smugit sig längs dikesrenarna och smekt den mognande rågen.

Vår förening har naturligtvis inte heller denna sommar legat på latsidan, vi har funnits med vid ett antal kulturarrangemang och öppna scener. Naturligtvis hinner inte alla delta i allt men vi har tillräckligt många eldsjälur för att våra arrangemang ska bli lyckade. Vår redaktör har ju också med Er benägna hjälp producerat ännu ett spännande nummer av Lokatten. Under hösten kommer vi att synas med en öppen scen i bl.a. Edsbyn. Novellkursen som går av stapeln i Knyssla-mellan Söderhamn och Bollnäs 23-25 oktober är nästan fullbokad, bara några få platser kvar.

Skön höst på Er.

Staffan

Aktiviteter

- Bokträff måndagen den 12 oktober, klockan 18.30. Helins bokhandel i Bollnäs. Anna Åhman, medlem i föreningen, presenterar sin bok ”När en trollkarl dör” som lanseras på Bokmässan i Göteborg.
- Inspirationsträff söndag den 18 oktober kl 14-18. Tingshuset i Delsbo. Anmälan senast 11/10 till lena.forslin@telia.com. Medlemmar ingen avgift, icke medlemmar 100 kr. Läs mer på sid 31.
- Novellskrivarkurs 23 - 25 oktober Knyssla Vandrarhem. Kursledare Maria Gustavsdotter och Gunilla Toll.
- ”Dagen svalnar” Edith Södergran i ord och ton. Lördag den 14/11 kl 16.00 i Norrtullkyrkan Söderhamn. Skrivare i Hälsingland är medarrangör tillsammans med Söderhamns Kammarmusikförening.

Bäckmeditation

Systerbänken
passar sittbenen perfekt

vinden rör sig
riktning vänster till höger

bäcken i jämn ström
framför mig

skuttar över en sten
till vänster
hoppar över stenarna till höger

en humla och en fluga
passerar

solen skapar en
gul ellips
bakom mina stängda ögonlock

bilar i jämn ström
på tidernas väg

ett enda tåg

fiskmåsar ropar
till varandra

skuldran fryser
till ett annat rörelseläge
feberfrossan vilar i sängen

tanken strövar sin väg

Frånvaro eller Närvaro

I en skola på landsbygden går lille Olle
en duktig elev, som trivs, han är närvarande

Sigge som går i samma klass, han är en stolle
som mest gör bus och vanligtvis är frånvarande

Vad gör man med en sådan elev, som inte vill vara med
ingen vet, när han kommer eller, var han är

Han sticker ibland iväg o tillbringar sin tid hos en smed
för att få närvara där, han tunga I-balkar bär

Hur är det med oss alla, kommer vi när vi ska,
eller rapporterar de oss, dig o mig, om frånvaro

Ja, ha vi lovat komma o delta, så kan andra se vår närvaro
oavsett vi heter Olle eller Sigge, eller kanske Hasse Aro

Seb Bertilsson

HJÄRTERUM

Hur ska jag få plats för dem alla?

Alla ensamkommande flyktingbarn.

Med blytung bördor i tomma ryggsäckar.

Syskonbädd i gillestugan?

Nja det förslår ej stort.

- Pengarna når fram! lovar de stora insamlingsjättarna.

Pengarna ja, men hur adresserar jag min kärlek?

Lena Forslin

Vem jag är och vem jag borde vara och
vem jag ses som och vem jag vill vara och
vem jag kunde vara, sammanfaller allt som oftast med
att mitt i allt mista kraften att bara vara.

Charlotta Forslin

Mötet

I minneslunden
Här rider du barbacka
Bara jag ser dig

Anna Åhman

Nyckeln

Allt stannade upp
Tättnade tystnade
Som genom en glipa i dina ögon
Fick jag se
I stillhet utan att veta
Hastigt välsignad av glömska
Se...förmimma dig
Med nya ögon.

Efteråt sa du
att du sett mig som med nya ögon.

Vad var det för nyckel vi fann?
Till varann.

Birgitta Ederyd

Vaka (NÄRVARO)

Jag minns hur du med sömniga ögon satte dig upp
Ryckt ur din dröm till din verklighet
Och jag såg hur ditt hår hade färgats i gråa nyanser
En ignorerad ålderdom i vår evighet
När lämnar du mig?
När överger du livet för det okända?

Jag tror att du log mot något som verkade närvarande
Kanske såg du hur allting tar slut
Hur en önskan kan dö inom en öönskad
Ett skärsår bakom hjärtats undanflykter
Dess stigar och dunkla omvägar
Runt allt som kunde ha varit

Alexander Ericson

Närvaro

När diagnosen serveras mig
finns inte plats
så jag dumpar den
i karotten Frånvarande.

Borttappad, ängslig och vilsen
ser jag mig omkring
och blir varse en lysande
klar pärla.

Jag faller på knä
och betraktar den,
lägger den varsamt
i den kantstötta koppen.

Förstår blixtklart
att jag inte är ensam.
En närvaro större än
vi någonsin kan förstå
omger mig på alla sidor.

Camilla Torsell-Heinonen

EN DAG I STADEN

I vattenpölens oljeglitter
reflekteras färgerna av mig
I butikens fönster
speglas bilden av dig
Kanske ser du stövelns reflex
när jag stampar i vattnet
när ytan krackelerar
och pölen exploderar
Jag ser hur du rätar på ryggen
åt skyltdockans strama hållning
drar handen genom ditt blöta hår
I omedveten närvaro
på samma gata en regnig kväll
står vi under butikens markis
ett parasoll åt oss båda

Britt Ruuska

Jag ville jag vore

Jag ville jag vore nå't annat
Jag ville jag vore ett bi...
Då skulle jag njuta av nektar,
då skulle jag stinga, ta i.

En nu-tanke slår mig...
Aha stiger upp som ett ljus.

Här står jag med ville jag vore;
jag ville jag vore ett bi.

Bäst är för jaget och självet,
låta sinnet i nuet förbli.

Ingalill Holmström

Närvaroträning

o var när

När?

Var?

O,

nu!

Ingalill Holmström

Sommaren och världen

Världen och vi

inomhus en gråmulen längtan
efter sommarsol och klarblå himmel

och under heta solen byar och städer faller i Irak

vi halkar och förbannar på regnvåta stigar
bland blomster och gräs

och flyende barn faller offer för bomber och kulor

vi grips av vild längtan efter solvarm sand och
svalkande sjövatten mellan tårna

och ökensanden faller över törstande spåren

Majvor Mäki Sjöberg

Tillblivelse

Kom, kom, Komma kom
liten prick med påhängd svans
bromsar upp skapar paus som
ger texten rytm, ord balans.

Her Punkt har höga krav
med potens han ryter till
”Efter mig stor bokstav
säga vad ni säga vill.”

Tycke uppstår mellan dessa tvenne
trånad längtan när de dansar solon.
Kommat viskar kom, punkten dras till
henne
i nästa kapitel föds ett semikolon.

Per Andersson

Ungdomens tid

I din närvaro känner jag glädjen fullt ut
Du är en människa som det lyser om
Om jag stod vid ett vägskäls slut
skulle jag be dig att följa mig hem

Hem till en tillvaro där jag bott i mina ungdoms dagar
vandra på de stigar som för länge sen jag trodde var borta
återuppleva de känslor som fanns för min hembygds hagar
minnas de orden när vi satt och var nära varann

Vi var unga och allt var vackert och rosenrött
Det var drömmar om den framtid vi vävde tillsammans
Den här dagen var luften så svalkande och ren
Ett stilla regn och doften från den blomstrande ängen

Vi möttes på våren mellan hägg och syren
Det är en tid som gjord för romantik och lycka
Och man tror att så ska det kännas i all evighet, som en dröm
Men det förändras, närvaron med dig är fortfarande öm

Man växer tillsammans, trivs med varandra tar inget för givet
Det är inte alltid en dans på rosor, det förändras och är en
alldeles naturlig fortsättning på livet
Man glömmer kanske en del
men har förståelse för den andres fel

Maj Larsson

Atombomberna över Hiroshima och Nagasaki

2000 teckningar har arkiverats från överlevarna.

Eldsvåda, flykt, brännskador, döende och döda

finns dokumenterade i skisser

eller detaljerade minnesbilder.

Genom teckningarna får vi vara med

om människornas helvete. Då och nu.

En känslomässig dubbelexponering.

En femårig pojke tecknar fem röda solar,

händelseförloppet, en sol för varje sekund

tills bomben exploderade.

På 12 kilometers avstånd från epicentret tror pojken

att det var solen som faller.

Den femte solen, den människofällda är störst.

Sanni Gerstenberg

Skrivardrivet i livet

Livet är en resa,
en påfrestning, en prövning
som jag tar mig an med pennan i hand
och blicken böjd mot trottoarens rand
för att se det andra missar
och gestalta
det andra gissar.

Vardagsavvikelseernas epitet
att vara skildrandes poet
och stycke för stycke
ta sig fram
mot okända mål
med vägen som hamn.

Det är resandets
påfrestande prövning
att leva med skrivandet:
skriva om livet
inte ta något för givet
– det är drivet.

Nu blev det skrivet.

Katarina O’Nils Franke

Generationer

Jag tog genvägen
och det generar mig inte

Mamma, mormor och
mormors mor och mormor
Kvinnor med smedskinn
på näsan

Anna-Stina, Johanna,
Anny och Irma, de tog
bakvägen

Bröd, bullar och bannor
bakade traditioner
genom generationer

Annasara Svanteson

närvarA
närvarO

när var o
när var A

Annasara Svanteson

Närvaro

Du finns här idag
i stugan där jag föddes

I fågelmärkena på kaklet
ovanför vedspisen

I nyckeln på sin krok
till postfacket nere på byn

I tavlan med fiskargubben:
pipa, sydväst och skägg

I kappstolen
där du satt och stickade

I samma doft som alltid:
Kokkaffe, vedeldning och såpa

Du fanns här i stugan
när jag föddes

Du var min mormor
Nu är jag mormor

och förstår lyckan du kände
när jag föddes här

Anna Åhman

Låt vingarna växa

Du
föddes
för
försäljning

Dina
syskon såldes

Ditt öde
ville annat

De vuxna
lekte
utanför

Du
stod
ensam

Du
längtade ut
till
de andra

Din
husse tog dig ut
till de stora

Ditt ben
gick av
i
vild lek

Du
dolde
smärtan

Människorna
såg
undrade

Brottet blev upptäckt
hos veterinären
&
Du
bytte inte hem

Din längtan
i många långa år
få vara en i gänget
kom inte förrän
Du blev totalt alena
&
Du
kom till min tröst
Du
min närvaro

Du
den tjugoförsta
blir jag
Din närvaro och tröst
när
Du
vid tretton tiden
blir frånvarande

Min
kära
Potzer

Lotta Larsson

Andas

Jag har ett mycket tidigt minne av andning. Det var nog en gårdsplan, eller en park. Det var i alla fall vinter och jag var två år och alldeles inbyltad i kläder; lager på lager; inbyltad och rund.

Men vid munnen, näsan och kinderna, en glugg; en vak; en ventil

en öppning, en strut
av huva och halsduk

Jag andades genom gluggen,

ut och in

och mötte något alldeles nytt som var kallt och krispigt; något som stack i näsa och mun.

Det var snölukten.

Andningen svarade snölukten med en rök.

Andningen fick en form, en dräkt; en andedräkt.

Den lilla gluggen blev en mötesplats mellan mig och världen;

ansikte mot ansikte
med världen
och en andedräkt
däremellan

ett gränssnitt
ett inter-face
ett mellan-ansikte mellan mig och världen.

Jag visste inte då, förstås inte, att detta kunde heta något, men jag
kände
att detta som fanns

däremellan

mig och världen var gott

att jag var med och påverkade

att jag kunde ta in världen; vinternalisera världen och dessutom ge
något tillbaka - en andedräkt.

Jag glömmer aldrig den där dagen då jag såg min andedräkt.

Leif Strandberg

Oönskad närvaro

I slutet av augusti 1956 samlades 180 nya elever i aulan på Högre Allmänna Läroverket i Avesta. Upprop och närvarokontroll. En av de som skulle börja sitt första år på den fyraåriga linjen som ledde till realexamen, var jag.

189 cm lång och med en vikt på under 50 kilo var jag en osedvanligt mager och skranglig typ. Duktig i skolan, javisst, men för övrigt hade jag inte särskilt höga tankar om mig själv. Jag var nog mer osäker och mer nervös än de flesta i församlingen.

Den stora aulan hade arrangerats så att alla elever skulle få sittplats. Framför sittplatserna fanns podiet, där rektor och alla lärare satt samlade. Som alltid då så många yngre förmågor samlas, så var det ganska bullrigt och högljutt. Då rektorn steg upp i talarstolen och hälsade alla nya elever välkomna till det första året på läroverket, sjönk ljudnivån drastiskt. Riktigt tyst blev det inte, det låg ett visst svagt surrande kvar i den stora lokalen. Alla visste att samlingen skulle inledas med ett upprop och närvarokontroll och det gällde att försöka få reda på vad de riktigt vackra flickorna hette. Förväntan var stor.

– Vi börjar med att ropa upp er alla. Då ni hör ert namn skall ni svara JA, högt och tydligt, inledde rektorn.

Jag började kallsvettas, kände mig nästan spyfärdig. Nu skulle det komma, det som jag fasat för hela sommarlovet.

Uppropet startade och gång på gång fick de lystna pojkarna reda på vad de vackra flickorna hette. Ljudnivån låg kvar på ett svagt surrande. Så kom den, den fasans stund jag gruvat mig för de tre senaste månaderna.

– ÖJAR YRJÖ ARVID JANHAGER, sa rektorn med hög röst. Det blev alldeles tyst i den stora aulan, dödstyst. 179 nackar sträcktes, vem kunde heta nåt sånt? Den allmänna förväntan speglades i den absoluta tystnaden i jätteloken.

Aldrig i livet att jag svarar, jag skiter i läroverket, jag sitter tyst. tänkte jag.

– ÖJAR YRJÖ ARVID JANHAGER, hördes rektorns röst igen. Högre och mer bestämd än tidigare. Tystnaden i lokalen var om möjligt ännu mer gravlik.

– JA, sa jag till slut.

Till min stora fasa utbröt en allmän munterhet, hela lokalen började fnissa, ett fniss som strax övergick till ett stort och hjärtligt skratt. Inte minst det samlade lärarkollegiet verkade mycket roade.

– Vi fortsätter, sa rektorn efter en stund, men ett stort flin på läpparna.

De blivande eleverna och lärarkollegiet lugnade ner sig och även jag kände att det värsta var över. Vilken fasa, värre än jag hade tänkt mig.

Men det fanns en finess med plågan, redan dag ett i skolan, visste alla vem jag var, vad jag hette. Något mobbningsoffer blev jag aldrig, tvärtom, precis tvärtom, en uppskattad och lite udda figur, som de allra flesta kom att gilla.

Öjar Janhager

Nyanställd

Nyanställd 23-åring på Sv Fläktfabriken i Nacka år 1964. Utlandsfaktureringen på 7e våningen, mest fakturor på engelska. Jag och en 64-åring i samma kontorsrum. Åkte Vespa tof jobbet och bodde hos min moster i Stuvsta.

Jag var utrustad med en speciell elskrivmaskin Olivetti, med hårt anslag. Detta eftersom våra fakturor skrevs ut i 16 ex. Det gick åt så många sidor till utleverans, transport, spedition, båtclearing, import och bokföring.

Det gick faktiskt att läsa de tre sista sidorna, men de var ju såklart något suddiga. Fasade för att skriva fel. Då fick man sudda på 16 sidor och lägga hårt papper emellan så att inte suddningen färgade av sig.

Dag två när jag kom ut i stora hallen några minuter före kl 17.00 stod minst 80 st i kö framför stämpelklockan och väntade. Med sitt stämpelkort i handen. Jädrar vilken kö, tänkte jag. Tar ju hundra år innan det blir min tur att stämpla ut. Så jag tog resolut mitt stämpelkort ur korttavlan, gick förbi hela kön och stämplade ut, stack in kortet i ute-tavlan och gick mot hissen för att åka hem. Såg då att alla tittade bestört och förvånat på mig. Vadå? tänkte jag, stå ni där som fån tills klockan slår 17.00.

Några dagar senare blev jag inkallad till avdelningschefen. Han hade mitt stämpelkort i handen när jag antrade rummet.

– Hördu Ulf, jag har fått besked från personalavdelningen att du stämplat ut tre dagar i rad FÖRE kl 17.00!

– Ja, vadå, sa jag. Jag stämplar ju in många dagar före 09.00 och då borde ju det jämnas ut sig.

– Det här är allvarligt, att gå från arbetsplatsen före arbetstidens slut. Jag överväger att ge personalavdelningen besked om att göra löneavdrag för dig!

– Vaaa? Men alla dom andra åttio på avdelningen som står i ytterkläderna och väntar framför stämpelklockan långt före kl 17.00, tänker du ge dom avdrag också?

– Nej det vet jag ingenting om. Det är bara du som stämplat ut före 17.00.

Bolaget hade bokslut 31 augusti. Vi fick besked en dag i slutet av augusti att ”stoppa all fakturering”, bokslutet skall fastställas och direktionen vill inte ha någon ytterligare utfakturering. Tre veckor senare blev avdelningschefen hårt ansatt, eftersom det visade sig att två utgående fakturor på 8 miljoner kr vardera blivit dubbelbokförd och bokslutet måste rivas upp och korrigeras.

Vem som skrivit in fakturan på 8 mkr två gånger i fakturaboken. Jo det var nån nyanställd på avdelningen. Det var ingen avsedd hämnd, men jag mådde bra av att vår avdelningschef blev kölhalad som ansvarig.

Ulf Torstensson

Förutspådda ord

Jag hade en fin liten mobil. Inköpt för kanske fem år sedan. Behändig i form som en snusdosa. Glider lätt i och ur fickan. Jag kan förstå forna tiders snusare som älskade sina dosor inte bara för snuset. Hållriktig.

Felet med den var att den inte var så smart. Ofta när någon skickade bilder till mig, kom det ett meddelande att bilden var för stor så det gick inte att få in den i min lilla dosa. Tre dagar senare kom ett sms från Telia att bilden kunde hämtas i min dator. Men då hade avsändaren ledsnat på mig som inte tacksamt mottagit bilden när den sändes.

När jag skulle skriva ett sms var det ett exercerande med siffror och bokstäver. För att få fram ett ä eller ö måste jag trycka sex gånger på en siffra och sju gånger för att få fram ett å.

Så jag bestämde mig för att byta till en smart telefon. Ock den är verkligen smart. Det finns något fantastiskt som heter förutspådda ord. Redan innan jag börjar skriva har den förutspått att jag vill börja med "Jag", "Hej" eller "Det". Trycker jag på "jag" förutspår den att jag sedan vill skriva "älskar", "saknar" eller "har". Våldigt användbart för den som vill skriva kärleksbrev. Till saken hör att knappsatsen som finns har bokstäver så små att jag med mina gamla klumpiga fingrar har svårt att träffa rätt. Så jag behöver bara träffa rätt på första och kanske andra bokstaven så förutspår den vad jag vill skriva.

Det finns också personliga ord som bara jag får upp. Det är Lumnäs där jag bor eller Disa, Ingegerd, Kristina som jag oftast skriver till.

Tekniken har verkligen utvecklats. Den gör att var och en kan vara ständigt närvarande. På gott och ont. När jag åker tåg visar jag upp min biljett som jag skrivit ut på datorn. Nästan alla andra håller upp sin mobil så konduktören sa "Du har en riktig biljett". Några samtal med de andra resenärerna blir det sällan. Efter biljett-uppvisningen återgår de flesta till sina mobilspel.

Närvarande men ändå frånvarande.

1981

Hawaiian Tropic
väcker tågluffarminnen
från stranden i Nice
turkosa vågor med kokosdoft
topless och blåögd som havet
än idag är min mor lyckligt ovetande
om Alain – den charmige fransosen

Lena Forslin

Närvaro.

Sinnesro.

Nära på där i egen hög person.

Sinnena tycker till, somliga mognar medan vissa mojnar.

Närvaro är plikt i grundskolan!

Sinnesfrid på mina kvällspromenader.

Jag skulle inte vilja fira midsommar utomlands...

Anna Eleonora Eriksson

Och här står jag och babblar

Idrotten är folkets opium sa Mao en gång
Idrott ger pengar är Blatters glada sång
En procent av jordens folk i lyx och överflöd
sjutton procent äter smulor av andras bröd

Och här står jag och babblar

Människor flyr från ett Afrika som faller sönder
Mjölkipriset ska höjas rasar Sveriges bönder
Alla behöver vatten och bröd på sitt bord
någonstans att bo och ett vänligt ord

Och här står jag och babblar

Kommer värme denna kalla vår när isglassen ratas?
blir det helvetets värme för Islamiska Staten?
Världen brinner och vi kan inte släcka
vattnet finns inte där så det kan räcka

Och här står jag och babblar

Min pappa sa en gång när jag var liten
”Hellre än att se mina barn svälta äter jag själv”
Ja kanske överlever vi också denna vår
Så låt oss äta, prata och läsa när vi får

*Ja det känns faktiskt helt ok
att jag står här och babblar
en stund för dig och dig*

Britt Ruuska

Inspirationsträff

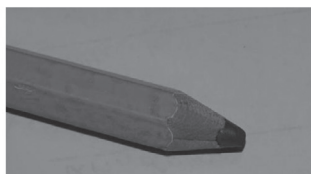
Söndag den 18 oktober kl 14-18

Tingshuset, Delsbo

Mingel, mat

och Britt Ruuska håller i skrivövningar

Ett särskilt välkommen till dig som deltar i våra
skrivarcirklar!

Medlem: ingen avgift

Ej medlem: 100 kr

Anmälan senast 11/10 till lena.forslin@telia.com

ev frågor: 070-639 60 13

Välkommen!

Medverkande i detta nummer

Eva Langrath

Seb Bertilsson

Lena Forslin

Charlotta Forslin

Anna Åhman

Birgitta Ederyd

Alexander Ericson

Camilla Torsell-Heinonen

Britt Ruuska

Ingalill Holmström

Majvor Mäki Sjöberg

Per Andersson

Maj Larsson

Sanni Gerstenberg

Katarina O'Nils Franke

Annasara Svanteson

Lotta Larsson

Leif Strandberg

Öjar Janhager

Ulf Torstensson

Lars-Erik Eriksson

Anna Eleonora Eriksson

OBS! Redaktionen har ny e-postadress:
lokattenredaktionen@gmail.com

Nästa nummer av Lokatten kommer i december

Tema: TOMTEN

Material ska vara inskickat senast 20 november